

Posudek konzultantky
na rigorózní práci Mgr. Marie Koričanské
„Mezinárodní kupní smlouva ve vztahu ke spotřebiteli“

Rigorózní práce se věnuje srovnání právní úpravy mezinárodní kupní smlouvy, a to se zvláštním zaměřením na kupní smlouvy ve vztahu ke spotřebiteli. Téma je nepochybně aktuální, i když občas bývá ochrana spotřebitele zbytečně akcentována, alespoň podle mého názoru. To autorka ani nepopírá. V práci se autorka zaměřuje zejména na určení rozhodného práva, méně pak na otázky procesní, které jsou rovněž zajímavé. Těmto otázkám by se autorka mohla věnovat perspektivně, včetně rozhodčího řízení. K nejpodnětějšími partiím patří hodnocení nového nástroje EU, návrhu o společné evropské právní úpravě kupní smlouvy (CESL), kterým jsem se svého času rovněž zabývala (OPR), nicméně jsem dospěla k závěru, že není pro praxi příliš perspektivní. Je však určitě vděčným tématem pro nauku mezinárodního smluvního práva, spíše hmotného než kolizního.

Rigorózní práce je napsána kvalitně, je vidět, že se autorka tématem intenzivně zabývá, využívá řadu literárních zdrojů i judikaturu, zejména zahraniční. Poněkud postrádám odkazy na rozhodovací praxi českých soudů, která nepochybně existuje, i na české zkušenosti, které mají centra na ochranu spotřebitele, v tomto směru by se autorka mohla vydat dále, pokud uvažuje o dalším rozšíření práce. V této souvislosti mám dotaz: jak je to s implementací směrnice č. 2011/83/EU o právech spotřebitelů v ČR, která měla být implementována do 13.12.2013 (ke s. 49 práce)? K tomu by se autorka měla vyjádřit při ústní obhajobě své práce.

Práce je přehledná a logicky strukturovaná. Sestává z devíti kapitol, dále podrobně vnitřně rozčleněných, jimž předchází Úvod a po nichž následuje Závěr.

V Úvodu se autorka vyslovuje k cíli a záměru své práce, kterým je zejména osvětlit rozdíly ve vnímání spotřebitele a spotřebitelské ochrany v jednotlivých oblastech mezinárodního práva soukromého a zmapovat, jak na ně reagují konkrétní právní instrumenty. První kapitola se zaměřuje na pojem mezinárodní kupní smlouvy. Druhá kapitola vymezuje

mezinárodní prvek, a to subjektivními a objektivními hledisky. Třetí kapitola uvádí způsoby úpravy. Poznámka ke s. 31, kdy autorka uvádí, že odpojovací klauzule mohou znamenat oslabení unifikační schopnosti dané smlouvy: odpojovací klauzule se vztahují zejména na instrumenty, které byly sjednány před přijetím unifikované úpravy, situace je tedy opačná a naopak je umožněno i smluvním stranám takových specifických úprav účastnit se širší unifikace. Dotaz ke s. 33: souhlasím, kvalifikační problém může být u kupní smlouvy skutečně závažným – autorka by mohla uvést příklady při ústní obhajobě. Čtvrtá kapitola vymezuje pojem spotřebitele. Pátá kapitola se věnuje podrobněji Vídeňské úmluvě o smlouvách o mezinárodní koupi zboží ve vztahu ke spotřebiteli, zajímá mne, zda je znám autorce případ, kdy by si spotřebitel tuto úpravu zvolil (ke s. 67)? Následují kapitoly šestá a sedmá, věnované Římské úmluvě a nařízení Řím I, které je v dnešní době asi nejčastěji používaným instrumentem pro určení rozhodného práva u spotřebitelských smluv. Dotaz ke s. 87: v čem spatřuje autorka význam rozsudku SDEU C-218/12 ve věci Emrek? Osmá kapitola se blíže zabývá návrhem CESL, což je nepochybně užitečné a přínosné. Autorka by měla zhodnotit legislativní pozměňovací návrhy, přijaté Evropským parlamentem (ke s. 106). Devátá kapitola připomíná, že spotřebitelskými otázkami se zabývá i nový český zákon o mezinárodním právu soukromém.

Práce ústí v Závěr, v němž autorka shrnuje poznatky, k nimž v práci dospěla, vyslovuje se pro přímou úpravu spotřebitelské mezinárodní kupní smlouvy (ke s. 120). Otázkou však je, jak této úpravy docílit, když úroveň ochrany spotřebitele je poměrně rozdílná i ve vyspělých státech.

Rigorózní práci hodnotím jako celek přes naznačené připomínky velmi pozitivně, je napsána kultivovaně, se znalostí této zajímavé a atraktivní problematiky.

Práci plně doporučuji k ústní obhajobě a navrhuji, aby po úspěšné obhajobě a úspěšném vykonání rigorózní zkoušky byl Mgr. Marii Koričanské přiznán akademický titul JUDr.

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc., DSc.

V Praze dne 24.6.2014